

Arrest

nr. 109 516 van 10 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 6 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat T. DECALUWE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 17 september 2010 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 4 april 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Nepalese nationaliteit en bent u afkomstig uit Chitapal (Bhaktapur district, Nepal). U bent sinds 2064 (Nepalese kalender, dit is 2007/2008 in de Gregoriaanse kalender) lid van de monarchistische Rastriya Prajatantra Party Nepal (RPP-N). Op 10/4/2067 (26.7.2010) werd in Chitapal een religieuze ceremonie georganiseerd. Aan het einde van de ceremonie kwam de voormalige koning Gyanendra aan. Hij werd door u en uw partijgenoten begeleid. Journalisten probeerden door de beveiliging rond Gyanendra te komen. Maoïsten en activisten van de Nepali Congress Party (NC) en CPN-UML (Communist party of Nepal – Unified Marxist Leninist) blokkeerden de weg voor de koning opdat hij de ceremonie niet kon bijwonen. Tijdens de blokkade ontstond een gevecht met de oppositie, waarop de politie traangas gebruikte. Er vielen gewonden en twee camera's van journalisten werden, onder andere door u, vernield. U ging hierna terug naar uw huis in het Bhaktapur district waar die avond rond 22u een vijftal onbekenden, u denkt Maobadi, naar uw huis kwamen om u te zoeken. Uw moeder, broer en zus waren aanwezig en vertelden uw belagers dat u er niet was waarop ze furieus reageerden en bedreigingen uitten aan uw adres. Ze zouden u niet met rust laten en uw leven niet sparen. U verschool zich op dat moment op uw kamer en kon alles wat gezegd werd horen. Nadat deze mannen waren gekomen, kreeg u tweemaal telefoon van onbekenden die ermee dreigden u overal te zullen vinden. Hierop haalde u uw batterij uit uw telefoontoestel. U vertrok diezelfde nacht nog naar uw andere woning in Baneshwor, in het Kathmandu district, waar u de volgende dag op weg naar Kalimati met uw motorfiets stopte aan een rood licht toen u werd geslagen door een drietal personen die zeiden u te herkennen van het incident van de vorige dag. Uw belagers zeiden tevens dat u de kosten van de vernielde camera moest terug betalen. Uiteindelijk kwam de politie tussen en vertrokken uw belagers. Een zestal dagen na uw aankomst in Baneshwor had u een discussie in een theewinkel waarbij drie tegenstanders, u vermoedt Maobadi, u ervan beschuldigden royalist te zijn nadat u een opmerking over de koning had gegeven. Er ontstond een gevecht waarbij tot slot uw belagers vertrokken. Twee dagen later was u in uw winkel toen twee onbekenden naar u kwamen en u vroegen de kost van de camera terug te betalen en uw partij te verlaten. Aangezien ze u vertelden dat ze van Boudha Nagar waren, wist u dat het Maobadi waren, aangezien zij daar hun hoofdkwartier hebben. Als gevolg van deze incidenten voelde u zich onveilig en had u het gevoel dat u dagelijks in de gaten werd gehouden en werd gevolgd, temeer YCL (Young communist League) er in de omgeving een kantoor hadden. Naast deze problemen maakt u zich als Hindoe zorgen om de toekomstige situatie van Hindoe-gelovigen in uw land. Zo was u onder andere in 2067 (2010) als lid van de Hindoe-federatie aanwezig op een massabijeenkomst in Pashupati tegen de politieke benoeming van een priester. De bijeenkomst werd toen hardhandig door de politie gestopt waarna u de bijeenkomst verliet. Uiteindelijk verliet u op 28/4/2067 (13.8.2010) uw huis in Baneshwor en trok u naar Delhi (India). Op 16 september 2010 nam u in het bezit van een vals paspoort in Delhi het vliegtuig naar Frankrijk. Op 17 september 2010 diende u in België een asielaanvraag in. Na uw vertrek uit Nepal kwamen Maobadi nog naar uw huis naar u vragen. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw citizenship card; een kopie van de eerste pagina van het paspoort van uw partner; een certificaat van uw gezinssamenstelling; uw huwelijksakte; uw lidkaart van de RPP-N; een brief van de RPP-N ter bevestiging van uw lidmaatschap; drie attesten betreffende uw activiteiten en betrokkenheid bij oa een religieuze organisatie Krishna Sewa Sadan; een internetartikel betreffende de feiten van 10/4/2067 (26.7.2010); en een Belgisch medisch attest dd. 31/8/2010 betreffende enkele onderzoeken die u onderging na in 2012 gezondheidsklachten in België gekend te hebben.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaarde Nepal te zijn verlaten nadat Maobadi en leden van hun jongeren vleugel YCL u zochten na het incident op 10/4/2067 (26.7.2010) waar u als monarchist in de hoedanigheid van lijfwacht van de voormalige koning Gyanendra aanwezig was (CGVS, pg. 17 en 24). Er dient echter te worden opgemerkt dat er amper geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden politiek profiel.

Niettegenstaande u op de hoogte bent van enkele feiten over uw partij, moet opgemerkt worden dat u omtrent andere bijzonder relevante feiten aangaande uw partij ofwel vaag bleef, ofwel het antwoord schuldig moest blijven ofwel foutief antwoordde. Zo kon u vooreerst geen duidelijk antwoord verstrekken op de vraag voor welke partij u lid bent. Tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal stelde u drie keer lid te zijn van de RPP (CGVS, p. 4, 8 en 12). Uitdrukkelijk gevraagd of u

zeker niet lid bent van de RPP-N antwoordde u tot tweemaal toe lid te zijn van de RPP (CGVS, p. 13). U noemde Kamal Thapa als de huidige nationale voorzitter van uw partij (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met het feit dat Kamal Thapa echter de voorzitter is van de RPP-N, antwoordde u dat ze misschien de letter 'N' behielden, maar dat het voor u RPP is (CGVS, p. 13). Uiteindelijk stelt u lid te zijn van de RPP aan de zijde van Kamal Thapa (CGVS, p. 13). Waar u tijdens uw eerste gehoor steeds gewag maakte van uw lidmaatschap bij de RPP – en niet de RPP-N –, is het echter opmerkelijk vast te stellen dat u bij uw tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal spontaan sprak over de RPP-N, Rastriya Prajatantra Party Nepal (CGVS, p.24 en 34). Aangezien u reeds lid bent van 28/1/2064 (11.5.2007) kan verwacht worden dat u op een eenvoudige vraag als voor welke partij u lid bent, een eenduidig antwoord kan verschaffen. Dit is duidelijk niet het geval hetgeen op zijn minst bijzonder vreemd is te noemen en hetgeen uw geloofwaardigheid betreffende uw lidmaatschap bij uw partij in ernstige mate ondermijnt. Verder valt nog een tegenstrijdigheid op toen u gevraagd werd wie uw nationale voorzitter van uw partij was op het moment dat u Nepal verliet, hetgeen uw geloofwaardigheid verder onderuit haalt. Tijdens het eerste gehoor noemde u Rayeshwor Devkota als toenmalige nationale voorzitter (CGVS, p. 13) terwijl u tijdens het tweede gehoor Kamal Thapa antwoordde (CGVS, p. 34). U noemde toen Rayeshwor Devkota als de vorige voorzitter van de RPP (CGVS, p. 34 en 37). Na zijn dood werd Kamal Thapa de nationale voorzitter van uw partij, aldus uw beweringen (CGVS, p. 35). Uit informatie blijkt echter dat Rayeshwor Devkota voorzitter was van de RPP (N), hetgeen staat voor Rastriya Prajatantra Party (Nationalist), een andere partij dan de Rastriya Prajatantra Party Nepal (RPP-N). Informatie stelt verder dat Kamal Thapa in maart 2008 het voorzitterschap van de partij op zich nam aangezien Rabindra Nath Sharma, die sinds oktober 2006 de nationale voorzitter was, niet langer de nationale partijvoorzitter kon zijn wegens gezondheidsredenen. U herkende Rabindra Nath Sharma niet als dusdanig en noemde hem enkel de vroegere woordvoerder van uw partij (CGVS, p. 39). U weet niet wat Rabindra Nath Sharma vandaag doet (CGVS, p.39). Indien u echt lid bent geweest van de RPP-N kan verwacht worden dat u weet dat uw voormalig nationale partijvoorzitter in november 2008 is overleden. U stelde verder verkeerdelijk dat uw partij van de moederpartij splitste omdat het na de verkiezingen gemakkelijker een coalitie zou kunnen maken om een regering te vormen (CGVS, p. 36). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat de partij is gesplitst aangezien Kamal Thapa tot de niet-democratische regering van koning Gyanendra was toegetreden. Verder stelde u dat uw partij geen zetels had bemachtigd na de parlementsverkiezingen van april 2008, terwijl uit informatie blijkt dat de partij vier zetels verkreeg (CGVS, p. 38). Tot slot kon u, als monarchist, niet duidelijk zeggen wanneer in Nepal de republiek werd uitgeroepen, en dus de monarchie werd afgeschaft. U raakte niet verder dan het jaar 2063 (2007/2008). Van iemand die beweert vanuit een politiek bewustzijn voor een bepaalde partij gekozen te hebben (CGVS, p.37) en daarom deelneemt aan programma-activiteiten van de partij, tijdens de verkiezingen de verkiezingslijsten controleert, actief is tijdens verkiezingscampagnes en zelfs als veiligheidspersoneel fungeerde voor de koning, kan op zijn minst verwacht worden bovenstaande elementaire basiskennis over de partij te weten (CGVS, p. 24, 35 en 36).

Gelet op voorgaande kan er nauwelijks geloof gehecht worden aan uw voorgehouden politiek profiel en bijgevolg aan uw betrokkenheid bij de partij. Derhalve komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen betrokken te zijn bij het conflict tussen koningsgezinden, Maoïsten, NC-leden en journalisten op 10/4/2067 (26.7.2010) en de daarop volgende problemen sterk op de helling te staan. Dat er amper geloof kan gehecht worden aan uw problemen blijkt tevens uit de tegenstrijdige verklaringen die u aflegde omtrent de problemen die u zou gekend hebben in Baneshwor, waar u naartoe trok na de gewelddadige confrontatie van 10/4/2067 (26.7.2010). Uit uw verklaringen tijdens het eerste interview op het Commissariaat-generaal blijkt dat u een dag na uw aankomst in Baneshwor werd vastgegrepen door enkele Maobadi die u zeiden betrokken geweest te zijn bij het incident van de vorige dag (CGVS, p. 15). Naast deze gebeurtenis en naast het feit dat onbekenden u belden en u een brief schreven, is er u verder niets overkomen (CGVS, p. 19). Wanneer tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal wederom werd stilgestaan bij uw moeilijkheden in Baneshwor maakte u enkel gewag van een subjectief onveiligheidsgevoel (CGVS, p.29-30). U vreesde herkend te worden, temeer het YCL-kantoor dicht in de buurt is. Om die reden was het voor u moeilijk om in het Kathmandu-district buiten te komen (CGVS, p. 29). Op de vraag of u dan enkel een subjectieve vrees had en dat u in feite niets is overkomen, antwoordde u bevestigend en sprak u over het feit dat er u in de toekomst van alles kan overkomen (CGVS, p. 30). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen kwam u niet verder dan te stellen dat u nog niet alles had verteld en het later nog zou zeggen (CGVS, p. 30). Deze verklaring is niet afdoende aangezien u meermaals de gelegenheid kreeg om uw problemen in Banshwor aan te halen en u uitdrukkelijk bevestigde dat u niets is overkomen, dat u enkel last heeft van een subjectief onveiligheidsgevoel (CGVS, p.29-30).

Tot slot legt u geen enkel begin van bewijs neer van uw beweerde problemen. Het internetartikel dat u neerleg beschrijft de feiten van 10/4/2067 (26.7.2010), maar hieruit blijkt nergens uw persoonlijke betrokkenheid.

Wat er ook van zij, informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt stelt dat er momenteel geen individuele vervolging bestaat in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-) royalisten. Royalistische sympathieën op zich vormen geen voldoende basis om een doelwit te zijn van de Maoïsten. INSEC, de belangrijkste mensenrechtenorganisatie in Nepal die in dit land over een uitgebreid netwerk beschikt en mensenrechtenschendingen over het hele grondgebied opvolgt, geeft zelf aan dat er momenteel geen enkele vervolging is op welk niveau dan ook van royalisten in Nepal. Indien er geloof kon gehecht worden aan uw verklaringen, quod non, u heeft hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u zich niet (permanent) elders in Nepal zou kunnen vestigen om de problemen met Maobadi en YCL te ontlopen. Uit uw verklaring blijkt dat uw problemen zich voordeden in de Kathmanduvlei (CGVS, p.19). Uw verklaring dat aangezien u in de Kathmanduvlei niet veilig was, u daarom nergens in Nepal veilig zal zijn, is ontoereikend. (CGVS, p. 19). Dat u, moest u elders in Nepal verblijven, bijvoorbeeld in Pokhara zou gevonden worden is een loutere veronderstelling die niet op enig objectief gegeven gestoeld is. Deze hypothese strookt bovendien niet met de informatie waar hierboven reeds naar werd verwezen en waaruit blijkt dat er geen sprake meer is van gerichte vervolging van (ex-) royalisten in Nepal.

Tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal gaf u tevens aan Nepal te zijn verlaten als gevolg van uw Hindoe-geloof. U toonde zich bezorgd over de situatie van Hindoes in uw land (CGVS, pg. 17). U gaf hierbij evenwel aan nooit problemen te hebben gehad als gevolg van uw Hindoe-geloof (CGVS, pg. 17 en 18). Tijdens het tweede interview op het Commissariaat-generaal stelde u echter expliciet dat u uw land enkel heeft verlaten als gevolg van het incident in Bhaktapur en niet omwille van uw geloof (CGVS, p. 46). Bovendien kan verwezen worden naar informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt waaruit blijkt dat Nepal een seculiere staat is, waarbij de vrijheid van godsdienst gerespecteerd wordt en waarbij Hindoe's in Nepal allerm minst een probleem kennen om hun geloof te belijden.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw citizenship card, het paspoort van uw vrouw, het certificaat van uw gezinssamenstelling, uw huwelijksakte, bevestigen louter uw identiteits- en familiale gegevens welke geenszins in twijfel worden getrokken. Dit geldt tevens voor de documenten in verband met uw betrokkenheid in de religieuze organisatie, waarvan het lidmaatschap ook niet wordt betwist. Naar het internetartikel is hierboven in de beslissing reeds verwezen. Wat betreft uw lidkaart van de RPP-N en de begeleidende brief van uw partij dient opgemerkt te worden dient opgemerkt te worden dat om bewijskrachtig te zijn een document ondersteund dient te worden door een coherent en geloofwaardig relaas, wat in casu niet het geval is. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt tevens dat er een grote beschikbaarheid is aan valse documenten en dat eender welk document kan gekocht worden. Wat betreft de gezondheidsproblemen die u in België kende, zoals gestaafd door het voorgelegde medisch attest, dient opgemerkt te worden dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is in kopie toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift “uittreksels van het Algemeen Ambtsbericht Nepal 2012”. Bij de verweernota wordt de SRB “Nepal, Veiligheidssituatie” update 5 april 2013 gevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift de “*schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen*” aan.

4. Nopens de status van vluchteling en nopens de subsidiaire bescherming

4.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

4.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn voorgehouden problemen geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

4.3. Uit het administratieve dossier en uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten omdat hij zou worden gezocht door Maobadi en leden van hun jongeren vleugel YCL na het incident op 10/4/2067 (26.7.2010) waar verzoeker als monarchist in de hoedanigheid van lijfwacht van de voormalige koning Gyanendra aanwezig zou zijn geweest.

4.4. Verzoeker situeert zijn problemen uitsluitend in politieke context doch was niet in staat enig politieke bekendheid aan te tonen. Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift dat hij wel degelijk betrokken was bij het incident waarbij hij lijfwacht van de koning was en een aantal camera's kapot maakte. Verzoeker verklaarde sedert 28/1/2064 (11.5.2007) vanuit een politiek bewustzijn voor een bepaalde partij gekozen te hebben en daarom deel te nemen aan de programma-activiteiten van de partij, tijdens de verkiezingen de verkiezingslijsten te controleren, actief te zijn tijdens verkiezingscampagnes en zelfs als veiligheidspersoneel voor de koning te worden ingeschakeld (zie gehoor CGVS 14 februari 2013 p. 35-36). Indien verzoeker inderdaad dergelijke activiteiten vervulde binnen de partij, dan kan minstens verwacht worden dat hij dit kan aantonen en toelichten, *quod non in casu*. Zo is niet aannemelijk dat een lijfwacht van de koning zich niet kan legitimeren. Evenmin kan deze belangrijke positie blijken uit

verzoekers verklaringen, noch wordt ze aannemelijk gemaakt met anekdotes of andere ervaringen. Verzoeker toont dan ook niet aan in de nabijheid van de koning gewerkt te hebben, laat staan als lijfwacht.

Voorts legde verzoeker geen eenduidige verklaringen af met betrekking tot de naam van de partij waar hij lid van zou zijn (zie gehoor CGVS 20 december 2012 p. 13-14 en gehoor CGVS 14 februari 2013 p. 24 en 34). Verzoeker haalt ter verschoning in zijn verzoekschrift aan dat *“Omtrent de naam van de partij dient overigens opgemerkt te worden dat de RPP de moederpartij is van de RPP-N, en dat beide namen, niet alleen door verzoeker, vaak door elkaar gebruikt worden”*. De Raad antwoordt dat van iemand die beweert voor een bepaalde partij te hebben gekozen en er ook actief lid van is en hiervoor naar het Westen is gevlucht, kan verwacht worden dat hij de naam van zijn partij correct kan benoemen. Zijn verweer dienaangaande wordt niet aangenomen te meer gezien verzoekers uiteenlopende verklaringen aangaande de nationale partijvoorzitter op het moment dat hij Nepal verliet (zie gehoor CGVS 20 december 2012 p. 13 en gehoor CGVS 14 februari 2013 p. 34-37). Verzoeker kon evenmin correct de redenen toelichten waarom zijn partij van de moederpartij afsplitste (zie gehoor CGVS 14 februari 2013 p. 36). Verder verklaarde verzoeker tevens foutief dat zijn partij geen zetels had bemachtigd na de parlementsverkiezingen van april 2008, terwijl het in realiteit vier zetels betrof (zie gehoor CGVS 14 februari 2013 p.38) wat bezwaarlijk van enige politieke interesse kan getuigen. Ook als royalist die een terugkeer naar de monarchie wenst, kan verwacht worden dat hij op de hoogte is van het correcte jaar waarin de Nepalese monarchie werd afgeschaft, *quod non in casu* (zie gehoor CGVS p. 14 februari 2013 p. 36). Waar verzoeker in zijn verzoekschrift laat gelden dat *“hij inderdaad geen hooggeplaatst politiek profiel heeft, maar enkel een gewoon lid is, omwille van zijn royalistische sympathie, en daardoor dan ook niet van alles in de partij op de hoogte is”*, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker eerst een hoog profiel aangaf (veiligheidsagent van de koning) om dit te minimaliseren wanneer doorgevraagd wordt en hij in gebreke bleef correcte informatie te geven betreffende basiselementen van zijn politieke positie en aanhang. Geenszins werden aan verzoeker op het CGVS vragen gesteld betreffende details, maar er werd integendeel naar basiskennis gepeild. Verzoekers politiek profiel en betrokkenheid bij de RPP-N komt dan ook verzonnen voor. Zijn daaruit afgeleide problemen hebben dan ook geen grond.

4.5. Zelfs indien verzoeker kan worden gevolgd waar hij stelt dat er geen tegenstrijdigheden kunnen worden vastgesteld tussen zijn verklaringen in verband met het incident waarbij hij was betrokken als lijfwacht, dan nog blijven de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen omtrent de problemen die verzoeker zou gekend hebben in Baneshwor, waar hij naartoe trok na de gewelddadige confrontatie van 10/4/2067 (26.7.2010) overeind. Verzoeker verklaarde immers tijdens zijn eerste gehoor op het CGVS dat hij er zou zijn vastgegrepen door enkele Maobadi, er werd opgebeld en bedreigd door onbekenden (zie gehoor CVGS 20 december 2012 p. 15 en 19). Tijdens zijn tweede gehoor vermeldde verzoeker enkel dat hij een subjectief onveiligheidsgevoel had (zie gehoor CGVS p. 14 februari 2013 p. 29-30). Verzoeker voert als verdediging aan dat *“hij tijdens het tweede gehoor wel degelijk nog wilde spreken over al zijn problemen in Baneshwor, nu hij, telkens hij daar nog volop over aan het spreken was, onderbroken werd door de dossierbehandelaar voor de volgende vraag. Het klopt overigens niet dat hem meermaals werd gevraagd of hem ook iets overkomen is. Die vraag werd slechts één keer gesteld, en nog voor verzoeker uitgepraat was, maakte de dossierbehandelaar reeds zijn conclusie”*. Na een eenvoudige lezing van het gehoorverslag, besluit de Raad dat verzoeker niet kan worden gevolgd. Er werd tijdens het tweede gehoor immers herhaaldelijk gepeild naar verzoekers problemen in Baneshwor en er werd hem uitdrukkelijk om bevestiging gevraagd dat er hem in feite niets is overkomen, waarop hij bevestigend antwoordde en stelde dat hem in de toekomst van alles kan overkomen (zie gehoor CGVS 14 februari 2013 p. 29-30). De Raad sluit zich aan bij de commissaris-generaal die in zijn verweernota van 5 juni 2013 aangeeft dat het *a posteriori* argument van verzoeker geen steun vindt in de stukken van het administratief dossier waaruit blijkt dat het gehoor op een normale wijze is verlopen en waaruit hoegenaamd niet blijkt dat de *protection officer* verzoeker herhaaldelijk onderbrak. Integendeel, aan verzoeker werd uitgebreid de kans gegeven om zijn verklaringen toe te lichten en eventuele tegenstrijdigheden op te helderen. Bovendien kon verzoeker na het CGVS-verhoor nog steeds elementen toevoegen aan zijn administratief dossier.

4.6. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift aan dat *“royalisten wel degelijk problemen [hebben], misschien niet puur om politieke redenen, maar wel om redenen van financiële aard of kleinere misnoegdigheden, hetgeen overigens ook in het kader van clashes tussen politieke activisten van uiteenlopende politieke partijen dient gezien te worden”* en verwijst ter staving hiervan naar twee passages uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Verzoeker verwijst tevens naar uittreksels van het algemeen ambtsbericht Nepal van 2012 dat hij aan zijn verzoekschrift heeft gevoegd, waaruit blijkt dat gedwongen schenkingen door maoïsten, en vooral door YCL, een in

Nepal wijdverbreide afpersingspraktijk is. Bovendien blijkt uit dit ambtsbericht dat het Nepalese veiligheidsapparaat, inclusief de politie, onvoldoende capaciteit, middelen en motivatie heeft om de veiligheid te waarborgen en aldus bescherming te bieden tegen dergelijke georganiseerde misdaad, aldus verzoeker.

Uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt echter dat royalistische sympathieën op zich geen voldoende basis vormen om een doelwit te zijn van de Maoïsten. INSEC, de belangrijkste mensenrechtenorganisatie in Nepal die in dit land over een uitgebreid netwerk beschikt en mensenrechtenschendingen over het hele grondgebied opvolgt, geeft zelf aan dat er momenteel geen enkele vervolging is op welk niveau dan ook van (ex-)royalisten in Nepal. Ook de Subject Related Briefing "*Nepal, Veiligheidssituatie in Nepal*" van 5 april 2013, waarover verzoeker ter terechtzitting geen bijkomende opmerkingen wenst te geven, brengt hierin geen verandering. Verzoeker slaagt er niet in deze informatie te weerleggen en heeft geenszins een persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aangetoond.

4.7. De door verzoeker neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op wat voorafgaat. Verzoeker legde immers documenten neer die enerzijds zijn identiteits- en familiale gegevens bevestigen en anderzijds zijn betrokkenheid in de religieuze organisatie, gegevens die in de bestreden beslissing niet worden betwist. Het internetartikel beschrijft de feiten van 10/4/2067 (26.7.2010), maar nergens kan verzoekers persoonlijke betrokkenheid bij dit incident uit worden afgeleid. Verzoekers lidkaart van de RPP-N en de begeleidende brief van de partij kunnen evenmin een ander licht werpen op wat voorafgaat, aangezien dat om bewijskrachtig te zijn een document ondersteund dient te worden door een coherent en geloofwaardig relaas, wat *in casu* niet het geval is. Het neergelegde medische attest van het Heilig Hart Ziekenhuis in Kortrijk van 31 augustus 2012, toont aan dat verzoeker een aantal medische klachten vertoont, maar geenszins kan dit document de waarachtigheid van het voorgehouden asielaas herstellen.

4.8. Voor het overige brengt verzoeker ook doorheen zijn verzoekschrift geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

4.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4.10. Verzoeker heeft aldus niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker verwijst naar zijn asielaas en de feiten aan de basis van dit relaas niet geloofwaardig werden bevonden, zijn er derhalve geen "*zwaarwegende gronden*" om aan te nemen dat verzoekende partij op grond van deze feiten "*een reëel risico zou lopen*", "*de doodstraf of executie*" of "*foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst*" zou ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.11. In zover verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Verzoeker is hiertoe *in casu* in gebreke gebleven.

4.12. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er sinds april 2006 een vredesbestand van kracht is in Nepal. De situatie in het land is sindsdien gunstig geëvolueerd. Niet alleen het aantal gewapende groeperingen die actief zijn in Nepal, maar ook het aantal gewelddadige incidenten daalt er jaar na jaar. Hoewel er nog steeds gewapende groeperingen actief zijn in Nepal, blijkt het geweld voornamelijk aangewend te worden voor criminele doeleinden en kunnen de slachtoffers zich binnen Nepal in veiligheid brengen. Confrontaties tussen verschillende gewapende groeperingen zijn eerder sporadisch en kaderen niet binnen een aanhoudende langdurige open strijd tussen gewapende groeperingen onder een verantwoordelijk bevel en de Nepalese autoriteiten en/of tussen

gewapende groeperingen onderling. Er kan thans in Nepal niet meer gesproken worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de Subject Related Briefing "*Nepal, Veiligheidssituatie in Nepal*" van 5 april 2013 toegevoegd aan de verweernota kunnen geen andere conclusies worden getrokken.

4.13. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zijn asielmotieven voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK